

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 sierpnia 1919 r.

w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorji Generalnej.

W myśl artykułów 13 — 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 65 poz. 390 z r. 1919) o utworzeniu Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i w rozwinięciu przepisów rzeczzonej ustawy Rada Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji Generalnej uchwaliła następującą instrukcję służbową w przedmiocie ustroju i' czynności Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Organizacja Prokuratorji Generalnej.

Art. 1. Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej dzieli się na Wydziały, z których każdy obejmuje w zakresie kompetencji Prokuratorji pewną część funkcji Państwa i innych podmiotów prawnych, przez Prokuratorję zastępowanych.

Art. 2. Ilość wydziałów i zakres działania każdego z nich Prezes Prokuratorji Generalnej określi.

Art. 3. Wiceprezes Prokuratorji Generalnej jest kierownikiem wydziału, który sobie obierze. Innemi wydziałami kierują wyznaczeni do tego przez Prezesa Starsi Radcowie lub Radcowie Prokuratorji.

Art. 4. W skład wydziału wchodzi, oprócz kierownika, Radcowie Prokuratorji, Referenci i Asesorowie, wyznaczeni przez Prezesa.

Art. 5. Radcowie i Referenci stanowią kolegium wydziału Prokuratorji Generalnej, obradujące pod przewodnictwem kierownika wydziału, względnie najstarszego służbą członka kolegium. Asesorowie biorą udział w posiedzeniach wydziału z głosem doradczym.

Art. 6. Prezes, Wiceprezes i kierownicy wydziałów stanowią Prezydium Prokuratorji Generalnej, obradujące pod przewodnictwem Prezesa, a w jego zastępstwie Wiceprezesa, względnie najstarszego służbą kierownika wydziału.

Art. 7. Ogólne zebranie Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej składa się z Prezesa, Wiceprezesa i Radców Prokuratorji i obraduje pod przewodnictwem Prezesa, a w jego zastępstwie Wiceprezesa, względnie najstarszego służbą kierownika wydziału.

Art. 8. Z decyzji Prezesa Prokuratorji Generalnej, celem rozpoznawania poszczególnych spraw w decyzji wskazanych, tworzone być mogą komplety z dwóch lub kilku kolegiów wydziałowych.

Art. 9. Z rozporządzenia Prezesa Prokuratorji mogą być w każdej sprawie zapraszone na posiedzenia wszelkich kolegiów Prokuratorji, w charakterze rzeczoznawców z głosem doradczym, osoby w skład Prokuratorji nie wchodzące.

Art. 10. Z decyzji Prezesa Prokuratorji Generalnej mogą być tworzone dla opracowania poszczególnych spraw, w decyzji wskazanych, komisje specjalne, złożone z urzędników różnych wydziałów, a także z osób, nie wchodzących w skład Prokuratorji, które Prezes do udziału w komisji zaprosi.

Art. 11. Na zaproszenie właściwego urzędu Prezes Prokuratorji Generalnej delegować może urzędników Prokuratorji do udziału w komisjach przez inne władze tworzonych.

Art. 12. Poza wydziałami Prokuratorji istnieje sekretarjat pod kierunkiem bezpośrednio podległego Prezesowi Prokuratorji sekretarza naczelnego, którym będzie wyznaczony przez Prezesa jeden z urzędników konceptowych. Pod nadzorem sekretarza naczelnego znajduje się naczelnik kancelarji i archiwista główny z podwładnymi im urzędnikami.

Art. 13. Biblioteką Prokuratorji Generalnej zawiaduje jeden z urzędników konceptowych, wyznaczony przez Prezesa.

Art. 14. Prokuratorja Generalna jest urzędem centralnym, podlegającym w myśl art. 5 ustawy o Prokuratorji Generalnej nadzorowi Prezydenta Ministrów.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, Prezes Prokuratorji Generalnej ma pod względem służbowym w stosunku do podległego mu personelu uprawnienia, służące na zasadzie ogólnych przepisów kierownikowi ministerstwa w stosunku do personelu ministerstwa.

Art. 15. Prezes Prokuratorji Generalnej jest jako podsekretarz stanu przy Prezydencie Ministrów zastępcą tegoż w sprawach, dotyczących Prokuratorji Generalnej, reprezentuje jej interesy w Radzie Ministrów i ma prawo stawiać bezpośrednio wnioski na Radę Ministrów w sprawach, Prokuratorji dotyczących.

Ilekcroć Rada Ministrów ma rozpoznawać sprawę, która dotyczy Prokuratorji, Prezes Prokuratorji będzie miał prawo uczestniczyć w posiedzeniu Rady, gdzie służyć mu będzie w tych sprawach głos doradczy.

W tym celu otrzymuje Prezes zawiadomienia o posiedzeniach Rady Ministrów wraz z porządkiem dziennym.

Oprócz Prezesa będą mogli wziąć udział w posiedzeniach Rady i inni urzędnicy Prokuratorji, przez Prezesa w tym celu delegowani.

Art. 16. Oprócz Prezesa i Wiceprezesa w skład Prokuratorji Generalnej wchodzi jako urzędnicy conceptowi: Starsi Radcowie, Radcowie, Starsi Referenci, Referenci i Asesorowie.

Starszy Radca Prokuratorji Generalnej otrzymuje uposażenie kategorii Va według tabeli płac urzędników państwowych, załączonej do tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników z dnia 11 czerwca 1918 r. (Dziennik Praw r. 1918 № 6 poz. 13), Radca Prokuratorji według kategorii Vb, Starszy Referent według kategorii VI, Referent według kategorii VII, Asesor według kategorii VIII.

Naczelnik kancelarji otrzymuje wynagrodzenie według kategorii VII, archiwista główny i starszy sekretarz według kategorii VIII, sekretarz według kategorii IX, pomocnik sekretarza według kategorii X, kancelista według kategorii XI teje tabeli.

Urzędnicy, mianowani przed wydaniem niniejszej uchwały naczelnikami wydziału, otrzymują tytuł Starszych Radców Prokuratorji Generalnej, a urzędnicy mianowani pomocnikami Referentów tytuł Asesorów.

Art. 17. Etaty szczegółowe urzędników Prokuratorji Generalnej zatwierdzone będą przez właściwe władze w każdorazowym budżecie Prokuratorji.

Art. 18. Prezes Prokuratorji Generalnej otrzymuje urlop na czas do 6-ciu tygodni od Prezydenta Ministrów, dłuższy urlop udzielony mu być może przez Naczelnika Państwa. O ile jednak urlop Prezesa niema przekraczać dni siedmiu, wystarcza zwykle doniesienie Prezydentowi Ministrów.

Wiceprezes Prokuratorji Generalnej i kierownicy wydziałów otrzymują urlop na czas do 6-ciu tygodni od Prezesa Prokuratorji, na czas dłuższy — od Prezydenta Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji.

Udzielanie urlopów wszystkim pozostałym urzędnikom należy do Prezesa Prokuratorji, na wniosek właściwego kierownika wydziału, względnie sekretarza naczelnego.

Art. 19. W myśl artykułu 13-go ustawy o utworzeniu Prokuratorji w ciągu pierwszych 3 lat od czasu wejścia w życie tej ustawy wymaganie jednorocznej aplikacji sądowej nie będzie stosowane.

W rzeczonym okresie przejściowym dla uzyskania urzędu w Prokuratorji, z wyjątkiem posad kancelaryjnych, rachunkowych i kasowych, potrzebne jest ukończenie prawnych studjów uniwersyteckich z odpowiednim egzaminem oraz wykazanie praktycznej znajomości prawa. Ocena tych kwalifikacji pozostawia się uznaniu władz, od których nominacja zależy.

Art. 20. Prezes Prokuratorji Generalnej może powoływać osoby, które ukończyły prawne studja uniwersyteckie z odpowiednim egzaminem, do pracy w Prokuratorji w charakterze aplikantów Prokuratorji.

Aplikanci są urzędnikami państwowymi, składają przysięgę służbową. Aplikacja uważana jest za służbę w Prokuratorji.

Prezes Prokuratorji przeznacza według uznania aplikantom odpowiednie wynagrodzenie w granicach budżetu.

Sprawa egzaminów aplikantów osobnemi przepisami unormowana będzie.

II. Zasady ogólne funkcjonowania Prokuratorji Generalnej.

Art. 21. Prezes Prokuratorji Generalnej może przekazać Wiceprezowski Prokuratorji część powierzonych sobie czynności.

Art. 22. Kierownicy wydziałów przewodniczą w kolegiach wydziałowych, rozdzielają czynności pomiędzy poszczególnych urzędników wydziału, czuwają nad prawidłowym biegiem spraw w wydziale i są za bieg ten przed Prezesem Prokuratorji odpowiedzialni.

Art. 23. Wszystkie sprawy w Prokuratorji, oprócz spraw służbowo-administracyjnych, w zasadzie traktowane będą w wydziałach.

Prezes Prokuratorji może jednak zastrzedz poszczególną sprawę do osobistego swego rozpoznania lub przekazać ją do rozpoznania w Prezydjum Prokuratorji, albo w jej ogólnem zebraniu, albo w specjalnym kompiecie lub komisji.

Art. 24. Kierownik wydziału wyznacza z pomiędzy należących do wydziału urzędników konceptowych referenta sprawy i wydaje decyzje na zasadzie złożonego mu referatu.

Sprawy, uznane przez referenta lub kierownika wydziału za kwestyjne, przekazane będą do rozpoznania kolegium wydziału.

Sprawy nagłe tej kategorii kierownik wydziału zreferuje Prezesowi, którego decyzja będzie ostateczna.

Art. 25. Decyzje zapadają w kolegium wydziałowem w składzie co najmniej 3 członków.

Art. 26. Każda sprawa, rozstrzygnięta przez kolegium wydziałowe, może być z decyzji kierownika wydziału lub na żądanie referenta sprawy albo 2 członków kolegium, które tę sprawę rozpoznawało — przeniesiona na forum ogólnego zebrania Prokuratorji lub w razie pilności na forum Prezydjum. To samo prawo służy Prezesowi Prokuratorji.

Art. 27. Prezydjum Prokuratorji i jej ogólne zebranie są prawomocne, gdy w posiedzeniu uczestniczy co najmniej połowa ogólnej liczby urzędników, uprawnionych stosownie do artykułu 6 i 7 do udziału w zebraniu.

Sprawy decydowane będą w Prezydjum i w ogólnem zebraniu z udziałem tych urzędników, którzy referowali je w wydziałach. Protokół ogólnych zebrań i zebrań Prezydjum prowadzi sekretarz naczelny Prokuratorji Generalnej lub jego zastępca.

Art. 28. We wszystkich kolegiach traktowanie sprawy zaczyna się od referatu, po którym następuje dyskusja i głosowanie. Pierwszy głosuje referent sprawy, a następnie inni członkowie kolegium, poczynając od najmłodszego służbą, a kończąc na przewodniczącym.

Od udziału w głosowaniu wstrzymać się nie wolno. Decyzje zapadają prostą większością głosów z przewagą głosu przewodniczącego w razie równości.

Art. 29. Każdy urzędnik obowiązany jest uchylić się od wszelkiego udziału w opracowywaniu i rozstrzyganiu takiej sprawy, w której on sam lub osoba pozostająca z nim w stosunku, określonym w art. 12-ym ust. 2 ustawy o Prokuratorji, są interesowani.

Nadto urzędnik może za zgodą kierownika wydziału lub Prezesa Prokuratorji uchylić się od udziału w rozpoznawaniu sprawy, w której niezależność jego zdania mogłaby być z innych względów kwestjonowana.

Art. 30. Prokuratorja Generalna spełnia czynności, leżące w jej kompetencji, na żądanie władz centralnych, t. j. Kancelarji Cywilnej i Wojskowej Naczelnika Państwa, Marszałka Sejmu, Prezydenta Ministrów, poszczególnych ministrów, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, oraz organów bezpośrednio od Rady Ministrów zależnych.

Inne władze, urzędy i instytucje, uprawnione do samodzielnego zarządzania majątkiem lub reprezentowania interesów Państwa, mogą zwracać się bezpośrednio do Prokuratorji Generalnej, o ile mają po temu upoważnienie od przełożonej władzy centralnej.

Wszystkie pozostałe urzędy zwracają się z przedstawieniami do Prokuratorji za pośrednictwem przełożonej władzy centralnej albo władzy niższej, przez władzę centralną upoważnionej.

Jednakowoż w tych wypadkach, w których zwłoka, spowodowana koniecznością uprzedniego porozumienia się z władzą centralną, oczywiście narząłaby Skarb na straty, każdy zainteresowany urząd ma prawo z wnioskami swojemi zwrócić się bezpośrednio do Prokuratorji, zawiadamiając o tem jednocześnie przełożoną władzę. ●

Art. 31. Wszelkie władze i urzędy obowiązane są do udzielania Prokuratorji na jej żądanie będących w ich rozporządzeniu informacji, akt i dokumentów w sprawach w Prokuratorji traktowanych, a także do składania przez delegowanych w tym celu urzędników ustnych w rzeczonych sprawach wyjaśnień.

Art. 32. Prokuratorja Generalna odpowiada tylko za czynności, porady i opinie, stwierdzone jej pismami urzędowymi.

Art. 33. Opinie Prokuratorji, komunikowane innym urzędom, winny być motywowane.

Art. 34. Pisma, wychodzące z Prokuratorji, a zawierające załatwienie sprawy w Prokuratorji traktowanej, podpisywane będą przez prezesa i sekretarza naczelnego, albo w zastępstwie Prezesa przez przewodniczącego odnośnego kolegium Prokuratorji (art. 5—10 nin. instr.) i referenia sprawy, ub kierownika wydziału i referenta sprawy.

Sposób podpisywania innych pism, nie zawierających załatwienia sprawy, określi regulamin (art. 71 instr.).

Art. 35. Przepisy rozdziału niniejszego stosują się do ogółu czynności, wchodzących w zakres działania Prokuratorji.

Przepisy szczególne, stosujące się wyłącznie do pewnych czynności Prokuratorji, wyluszczone są w następnych rozdziałach.

III. Sprawy procesowe.

Art. 36. Władze państwowe lub instytucje, do których zakresu należy dana sprawa procesowa, składają Prokuratorji Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski swoje co do najważniejszych czynności procesowych, jako to wytoczenia procesu lub jego zaniechania, popierania

obrony albo przyznania pretensji, zawarcia układu pojednawczego, założenia sprzeciwu, wytoczenia akcji wzajemnej, sporu o fałsz, założenia apelacji, żądania uchylenia wyroku i t. p.

Jeżeli wymaga tego pilność sprawy, Prokuratorja Generalna poczyni kroki właściwe, nie czekając na wniosek zainteresowanego organu władzy lub instytucji, którą o przedsięwziętych czynnościach zawiadomi.

Art. 37. W razie niezgodności opinii Prokuratorji Generalnej z wnioskami zainteresowanego organu władzy lub instytucji, Prokuratorja według własnej opinii postępować będzie, zawiadamiając o tem zainteresowany urząd.

Na żądanie zainteresowanego urzędu, w wypadkach szczególnej wagi, ustęp 3 artykułu 5-go ustawy o Prokuratorji znajdzie zastosowanie.

Art. 38. Urząd po otrzymaniu pozwu czy innego zawiadomienia o dotyczącej go sprawie sądowej prześle niezwłocznie Prokuratorji odnośne zawiadomienie i dołączy do niego dokładną informację o sprawie, tudzież te dokumenty, które zdaniem urzędu przedstawić należy.

Jeżeli zebranie danych i dowodów wymaga dłuższego czasu, urząd złoży łącznie z zawiadomieniem i informacją te dane, które są w jego rozporządzeniu i zapowie następne przedstawienie pozostałych.

Art. 39. Jeżeli, zdaniem urzędu, należy wytoczyć proces, w takim razie urząd składa Prokuratorji przy wniosku o wytoczenie procesu szczegółową informację i dowody.

Art. 40. Kierownik właściwego wydziału względnie Prezes Prokuratorji wyznacza referenta dla danej sprawy. obrońcą sądowym w tej sprawie będzie, z decyzji Prezesa lub kierownika wydziału, jej referent względnie jego zastępca, albo funkcjonarjusz delegowanego do tego urzędu państwowego, albo adwokat.

Art. 41. Zarówno urzędnicy Prokuratorji, jak urzędnicy innych władz lub adwokaci winni w czynnościach sądowych, spełnianych w imieniu Prokuratorji, do jej poleceń się stosować.

Art. 42. Urzędnicy Prokuratorji, uprawnieni do zastępstwa sądowego, otrzymywać mogą pełnomocnictwa ogólne, podpisane przez Prezesa i sekretarza naczelnego, oraz opatrzone pieczęcią Prokuratorji Generalnej. Na zasadzie tych legitymacji urzędnicy ci upoważnieni są do podejmowania wszelkich czynności procesowych we wszystkich sprawach, prowadzonych przez Prokuratorję.

Decyzja o tem, jacy urzędnicy takie ogólne pełnomocnictwo otrzymać mają, należy do Prezydjum Prokuratorji.

Art. 43. Urzędnicy Prokuratorji, uprawnieni do zastępstwa sądowego, którzy pełnomocnictw ogólnych, przewidzianych w art. 42, nie otrzymali, działać będą na zasadzie pełnomocnictw szczególnych, podpisanych przez Prezesa Prokuratorji albo kierownika wydziału i sekretarza naczelnego i opatrzonych pieczęcią Prokuratorji.

Art. 44. Poszczególni urzędnicy Prokuratorji, uprawnieni do zastępstwa sądowego, mogą być z decyzji Prezesa Prokuratorji w razie uznanej przez niego koniecznej potrzeby delegowani na stały pobyt wraz z pomocniczym personelem do tych miast prowincjonalnych, gdzie będzie prowadzona znaczna ilość spraw sądowych, w których stroną jest Państwo.

Zadaniem tych urzędników będzie obrona spraw sądowych, prowadzonych przez Prokuratorję, w myśl wskazówek i pod kierunkiem Prokuratorji.

Sposób komunikowania się bezpośredniego tych urzędników z odpowiednimi organami władzy będzie określony zarządzeniem Prezesa Prokuratorji, wydanem po porozumieniu się z odpowiednią władzą centralną.

Delegowani na mocy niniejszego artykułu djet służbowych nie otrzymują.

Art. 45. W sprawach mniejszej wagi, gdy zachodzą trudności w prowadzeniu obrony sądowej przez urzędnika Prokuratorji lub adwokata, Prokuratorja może dać pełnomocnictwo urzędnikowi zainteresowanej władzy lub instytucji, podług wzoru określonego w art. 43.

W wypadkach nagłych pełnomocnictwo takie może być udzielone telegraficznie.

Delegowanemu urzędnikowi daną będzie przez Prokuratorję odpowiednia instrukcja.

Art. 46. Adwokatom może być powierzane albo prowadzenie poszczególnej sprawy za wynagrodzeniem za rzezoną sprawę, albo też z decyzji Prezesa stałe prowadzenie spraw pewnej kategorii, lub w pewnej miejscowości za rocznem wynagrodzeniem.

Pełnomocnictwa udzielane będą adwokatom podług wzoru, określonego w artykule 43.

W wypadkach nagłych pełnomocnictwo takie może być udzielone telegraficznie.

Art. 47. Referent procesu winien przedstawić bezpośrednio swemu zwierzchnikowi plan obrony pod zatwierdzenie.

Pod takież zatwierdzenie przedstawiane będą wnioski, dotyczące najważniejszych czynności procesowych, przytoczonych w artykule 36.

Jeżeli rzecz jest kwestyjna, referat na posiedzeniu właściwego kolegium Prokuratorji złożony będzie.

Jeżeli niema czasu na uzyskanie zatwierdzenia, referent powinien podjąć, według własnego uznania i na własną odpowiedzialność, kroki pilności, które za potrzebne uważa, gdyż referent, będący obrońcą sprawy, jest za jej dobre prowadzenie w pierwszym rzędzie odpowiedzialny i bezczynności swojej brakiem decyzji władz przełożonych tłumaczyć nie może.

Art. 48. Jeżeli sprawę prowadzi adwokat, to cięży na nim całkowicie określony w ostatnim ustępie artykułu poprzedzającego obowiązek podejmowania kroków pilności oraz ogólna odpowiedzialność za sprawę.

We wszystkich wypadkach, w których, stosownie do przepisów niniejszego rozdziału, potrzebna jest decyzja Prokuratorji, adwokat, prowadzący sprawę, porozumiewa się z właściwym referentem.

Art. 49. Adwokat, prowadzący sprawę, może brać udział z głosem doradczym przy jej traktowaniu w posiedzeniu wydziału za zezwoleniem kierownika wydziału, a w posiedzeniach innych kolegów Prokuratorji — za zezwoleniem Prezesa.

Kierownik wydziału, względnie Prezes Prokuratorji, może zawsze wezwać adwokata na takie posiedzenie kolegium lub dla złożenia wyjaśnień. Także i referent sprawy może zwracać się do adwokata o udzielenie potrzebnych wyjaśnień.

Art. 50. Gdy można oczekiwać, że wykonanie uzyskanego przez Prokuratorję wyroku nie wywoła szczególnych kwestji prawnych, Prokuratorja przesyła uzyskany tytuł wykonawczy zainteresowanemu urzędowi, który przeprowadza czynności egzekucyjne własnem staraniem.

Jeżeli jednak urząd napotka przy czynnościach na trudności prawne, będzie mógł zwrócić się do Prokuratorji z wnioskiem o wskazówki lub o całkowite pokierowanie krokami egzekucyjnymi.

Art. 51. Prokuratorja Generalna otrzymuje określoną w budżecie sumę na wydatki postępowania procesowego i niespornego, które, stosownie do obowiązujących przepisów, jako strona zaliczać jest obowiązana.

Urzędy państwowe, przez Prokuratorję zastępowane, nie wypłacają jej żadnych funduszy na jakiegokolwiek koszty.

Zasądzone i wyegzekwowane koszty wnoszone będą na dobro budżetu Prokuratorji Generalnej.

Art. 52. Przepisy rozdziału niniejszego stosują się zarówno do spraw, toczących się w sądach, jak i do spraw przed sądami prawa publicznego i przed władzami administracyjnymi, skoro ich prowadzenie Prokuratorji Generalnej powierzone zostało.

Art. 53. W razie potrzeby prawniczej obrony Państwa przed sądami i innymi organami międzynarodowymi, w myśl ust. 3. art. 3. ustawy, Minister Spraw Zagranicznych zawiadamia o tem Prokuratorję Generalną, przedstawiając jednocześnie swoje wyjaśnienia, wnioski i niezbędne dokumenty. Jeżeli Prezydjum Prokuratorji Generalnej uważa za potrzebne odstąpić przy obronie w tych sprawach od zasad, w niniejszym rozdziale wymienionych, w takim razie ustala w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych instrukcję, dotyczącą postępowania w danej sprawie.

IV. Czynności sądownictwa niespornego.

Art. 54. Prokuratorja Generalna działa na żądanie zainteresowanych urzędów w sprawach sądownictwa niespornego. Urząd, składając odnośne żądanie, przedstawia Prokuratorji Generalnej wszelkie potrzebne wyjaśnienia i dokumenty.

Art. 55. Urzędnik Prokuratorji lub adwokat, dokonywujący w jej imieniu czynności hipotecznych, winien wykazać się szczególnem pełnomocnictwem Prokuratorji.

Pozatem przepisy artykułów 42 i 43-go znajdują i w sprawach sądownictwa niespornego właściwe zastosowanie.

V. Współdziałanie przy zawieraniu umów.

Art. 56. Urzędy centralne mogą przedstawiać do opinii Prokuratorji projekty wszelkich umów, przez nie zawrzeć się mających.

Art. 57. Umowy, stałe lub częściej w zakresie gospodarstwa państwowego się powtarzające, zawierane będą w zasadzie wedle wzorów, ustalonych przez interesowane urzędy państwowe.

Projekty takich wzorów udzielane będą przed ich zatwierdzeniem przez właściwą władzę Prokuratorji Generalnej do zaopiniowania i sformułowania zastrzeżeń, potrzebnych dla zabezpieczenia prawnych interesów państwa.

Projekty takie opracowywać może Prokuratorja także z własnej inicjatywy i składać właściwemu urzędowi stosowne wnioski, celem ustalenia i wprowadzenia odpowiednich wzorów.

Art. 58. Projekt umowy winien być przedstawiony Prokuratorji Generalnej w postaci artykułowanej z wszelkimi potrzebnymi wyjaśnieniami i załącznikami.

Art. 59. Prokuratorja Generalna ogranicza się do złożenia wyjaśnień i wniosków albo układa projekt nowy.

VI. Opiniowanie w kwestjach prawnych.

Art. 60. Urzędy centralne mogą przedstawiać Prokuratorji projekty swoich decyzji, orzeczeń i wyjaśnień oraz wszelkich innych czynności, celem uzyskania opinii prawnej Prokuratorji.

Przepis ten nie stosuje się do czynności sądowych oraz do czynności urzędów administracyjnych w sprawach, w których urzędem tym służy prawo rozstrzygnięcia sporów lub wymierzania kar.

Art. 61. Przepisy artykułów 58 i 59 rozdziału poprzedzającego znajdują przy opiniowaniu w kwestjach prawnych odpowiednie zastosowanie.

VII. Opiniowanie o projektach ustaw i rozporządzeń.

Art. 62. Urząd centralny, który opracował projekt ustawy, dekretu albo też uchwały Rady Ministrów, zawierającej ogólnie obowiązujące postanowienia, może przedstawić go przed złożeniem Radzie Ministrów do opinii Prokuratorji Generalnej.

Art. 63. Każdy urząd centralny może też zażądać od Prokuratorji Generalnej opinii o projekcie własnego, ogólnie obowiązującego postanowienia.

Art. 64. W przedmiotach, dotyczących bezpośrednio zakresu działania Prokuratorji Generalnej, może ona z własnej inicjatywy opracowywać projekty ustaw, dekretów i uchwał Rady Ministrów.

Art. 65. Projekty, na zasadzie niniejszego rozdziału przez Prokuratorję traktowane, opracowywane są w wydziale, względnie w specjalnym komplecie lub komisji, a następnie poddawane pod ocenę ogólnego zebrań albo też Prezydjum, zależnie od decyzji Prezesa Prokuratorji.

Art. 66. Projekty, uznane przez Prezesa za pilne, nie przechodzą przez wydział, lecz opiniowane są wprost przez Prezydjum Prokuratorji z udziałem wezwanych przez Prezesa urzędników wydziału, do którego sprawa, będąca przedmiotem projektu, należy.

Art. 67. Z decyzji Prezesa Prokuratorji może być utworzony specjalny komitet do rozważania projektów ustawodawczych, złożony z powołanych przez Prezesa przedstawicieli wszystkich wydziałów Prokuratorji, którym służyć będą atrybucje, zastrzeżone w rozdziale niniejszym dla Prezydjum Prokuratorji.

Art. 68. Prokuratorja przesyła opinię swoją o projekcie urzędowi, od którego projekt otrzymała.

Projekty, opracowane przez Prokuratorję z własnej inicjatywy, składane będą przez nią Radzie Ministrów.

VIII. Przepisy ogólne.

Art. 69. Cały majątek i wszystkie akta, które były w rozporządzeniu Prokuratorji w Królestwie Polskiem, przekazuje się Prokuratorji Generalnej.

Art. 70. Organizacja i sposób funkcjonowania oddziałów Prokuratorji Generalnej w osobnej instrukcji określone będą.

Art. 71. Bliższe szczegóły wewnętrznego urzędowania Prokuratorji Generalnej, między innymi dotyczące manipulacji biurowej i kasowej, spraw gospodarczych, podziału zajęć między urzędników, służby kancelaryjnej i niższej, określone będą w regulaminach, które Prezes Prokuratorji Generalnej wydawać jest władny.

Art. 72. Instrukcja niniejsza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszoną być ma.

Prezydent Ministrów:

w z. *Biliński*